

به چمن آزادی رسیدگی کنید

گل بود به سبزه نیز آراسته شدا وضعیت چمن آزادی به لطف دقت سازمان توسعه و تجهیز در نگهداری آن خیلی خوب بود، حالا باید میزبان دو بازی به فاصله چهار ساعت هم باشند! اتفاقی که دود آن به‌طور مستقیم به چشم سرخابی‌های پایتخت می‌رود، چرا که جز آزادی و نقش جهان، هیچ ورزشگاه دیگری در ایران مجزبه به سیستم کمک‌داور ویدئویی نیست و در پی محرومیت سپاهان از انجام دیدار خانگی حالا قرار است دیدار دوشنبه زردپوشان اسفهان‌نی هم در آزادی برگزار شود، آن‌هم درست چند ساعت بعد از مصاف نساجی- نوبهار! اتفاقی که بی‌تردید صدمه قابل توجهی به چمن ورزشگاه آزادی می‌زند و این برای پرسپولیس و استقلال گران تمام خواهد شد. دو تیمی که سال‌هاست در آزادی میزبان حریفان خود هستند، اما امسال به دلیل وضعیت نامناسب ورزشگاه، بحث برگزاری بازی‌های آنها در شهرهایی چون مشهد و کیش نیز مطرح شد. اتفاقی که اگر چه فعلاً مسکوت مانده، اما بعد از برگزاری هفته چهارم رفاقت‌های لیگ قهرمانان بعدی نیست بار دیگر بر سر زبان‌ها میفتد، چرا که برگزاری دو بازی در یک روز، آن‌هم با فاصله اندک چهار ساعتە حتماً ضرر جبران‌ناپذیری به چمن ورزشگاه خواهد زد. اما متأسفانه به دلیل نبود امکانات و VAR، حالا علاوه بر نساجی، سپاهان هم برای میزبانی از حریفان خود در لیگ قهرمانان چشم به آزادی دوخته است، آن‌هم در شرایطی که در حالت عادی حتی در لیگ دسته یک هم دو دیدار پشت سر هم در یک ورزشگاه برگزار نمی‌شود، اما ظاهراً چاره دیگری نیست، چرا که کنفدراسیون فوتبال آسیا در فاصله اندک تا بازی‌های هفته چهارم رأی خود در رابطه با محرومیت سپاهان از بازی‌های خانگی را اعلام کرده و در این فرصت کوتاه زردپوشان به هیچ ورزشگاهی جز آزادی نمی‌توانند بیندیشند. اتفاقی که اگر چه کار سپاهان را راه می‌اندازد، اما بی‌تردید در ادامه کار پرسپولیس و استقلال برای بازی در آزادی راه به چالش می‌کشد. حال آنکه اگر مسئولان فوتبال برای آوردن سیستم کمک‌داور ویدئویی به ایران تا این اندازه دست‌دست و اهمال‌کاری نکرده بودند، امروز سپاهان می‌توانست برای میزبانی از رقبای خود در لیگ قهرمانان روی ورزشگاهی جز آزادی دست بگذارد. آزادی که تاوان خسارت دیدنش را پرسپولیس و استقلال باید بدهند.

حاشیه

شهم رضوان

تاریخ‌سازی در هانگژو هم متفاوتی ایجاد نکرد مشکلات تا تمام بانوان رکابزن

تاریخ‌سازی بر توأد بهانه خوبی بود برای تغییر نگاه مسئولان نسبت به دوچرخه‌سواری بانوان، اما اوضاع کماق‌الاسبق است و حتی رفتن روی سکوی بازی‌های آسیایی هانگژو هم نتوانسته شرایط بانوان دوچرخه‌سواری را که تا به امروز از جیب هزینه می‌کردند، دست‌نخوش تغییر کند. دوچرخه‌سواری بانوان ایران طی چند سال گذشته پیشرفت خوبی داشته، به‌طوری‌که بعد از کسب چندین مدال آبرومند، به‌زاده جاده، ششاهد تاریخ‌سازی و کسب نخستین مدال تاریخ زنان دوچرخه‌سوار در بازی‌های آسیایی هانگژو بودیم. موفقیتی که انتظار می‌رفت با ایجاد تغییرات قابل توجه در نگرش مسئولان لیگ دربارشته شدن مشکلات از سد راه همراه باشد، اما تعمیر قرار دادهای یک دوچرخه‌سواری (بیست) توسط بانوان در اعتراض به وضعیت قرار دادهای باشگاهی و بی‌توجهی فدراسیون به رقم قرار دادها نشان از عدم تغییر شرایط با وجود تاریخ‌سازی اخیر در هانگژو داشت. البته این داستان تنها متوجه دوچرخه‌سواری بانوان نیست و در این رشته اوضاع آقایان هم تعریفی ندارد، به‌طوری‌که خود فدراسیون هم تأیید می‌کند که رقم قرار دادها یا صفر است یا کمتر از ۲۰ میلیون تومان که نهایتاً کفاف خرید یک طوقه را بدهد، اما متأسفانه به‌رغم بالا رفتن هزینه تجهیزات و وضعیت اعداد و ارقام هزینه‌ها و دستمزدهای دوچرخه‌سواران زن، حتی از آقایان هم بدتر است. حال آنکه دوچرخه‌سواری رشته‌ای تجهیزات‌محور است و با توجه به وضعیت نامناسب اقتصادی، اگر دوچرخه‌سواران نتوانند محل درآمدی برای معیشت خود داشته باشند، ناچارند دیر یا زود قید حضور در این رشته و ادامه ورزش قهرمانی را بزنند، چرا که رقم پایین قرار دادهای خرید یک قطعه ساده نیز کفایت نمی‌کند، چه برسد به تهیه یک دوچرخه چندصدها میلیونی یا طوقه‌هایی که قیمت‌های آن حالا به بالای ۵۰، ۱۰۰ میلیون تومان رسیده است.

چشم‌امید زنان رکابزن به فدراسیون

بعد از تحریم و بیکاری‌های لیبگ بود که فرانک بر توآذر به عنوان رئیس کمیسیون ورزشکاران در تماس با رئیس فدراسیون ضمن بیان مشکلات و خواسته‌های بانوان رکابزن، خواستار برگزاری نشست فوری کمیسیون ورزشکاران جهت بررسی قرار دادها و یافتن راه‌حل قانونی جهت حل و فصل آن شد. مشکلاتی که عدم پرداخت و نبود قرار داد رسمی از سوی باشگاه‌ها، عدم رغبت اسپانسرها برای حمایت از این رشته، تجهیزات گرانقیمت و عدم حمایت در تأمین اقلام و وضعیت نامناسب برگزاری مسابقات و تعداد کم ورزشکاران از جمله آن است، چرا که باشگاه‌ها حاضر به عقد قرارداد رسمی و مکتوب با پرداخت و پرداخت و ورزشکاران مدتها توافقی تنها با نام باشگاه‌ها در مسابقات حاضر می‌شوند و در بهترین حالت چیزی حدود ۵، ۶ میلیون تومان دست‌شان را می‌گیرد.

رئیس پشت بانوان در نیامدا

در حالی بانوان دوچرخه‌سواری چشم‌شان به حل مشکلاتشان توسط اسدی را دارند که رئیس فدراسیون تلوحاً پای خود را از ماجرا بیرون می‌کشد: «بانوان برای مطالبه خود اعتراض کردند، اما اصلاً هم‌چنین مسئله‌ای نبوده است. آنها هیچ باشگاهی ندارند و نمونه قراردادی نداشتند که الان مدعی شوند که باشگاه‌ها به آنها مبلغی بابت حضورشان در لیگ ن داده‌اند. اگر دوچرخه‌سواران نمونه قرارداد دارند شما منتشر کنید تا به آن رسیدگی کنیم. قراردادی نبوده که منجر به پرداخت ریالی شود، خودشان در لیگ شرکت کرده‌اند و فکر نمی‌کنم قراردادای بوده باشد. اگر هم توافقی بوده تا ۶ میلیون تومان بوده و توافقی نبوده که الان قطع شده باشد و الان هم به همان شکل دنبال می‌شود و تغییری نکرده است. منکر مشکلات نیستیم، اما این مسئله فراتر از پیگیری حقوقی فدراسیون است، چرا که باشگاه‌ها نمی‌خواهند تیم‌داری کنند! این مشکل برای اسمال و سال قبل نبوده که به این سرعت حل شود، بلکه مشکل چندین سال قبل است و باید این مسئله را حل کنیم و حل آن نیز یک شبه میسر نیست. من هم صعی موسی و بی‌بض ندارم. حل مشکلات موجود که از سال‌ها قبل باقی مانده زمانبر است و باید این مسئله را در ک کنند.»

پرواضح است که رئیس فدراسیون دوچرخه‌سواری هیچ برنامه‌ای برای حل مشکلات بانوان رکابزن ندارد، اما بی‌تردید ادامه این بی‌توجهی می‌تواند باعث دل‌سردی زنان دوچرخه‌سوار شود، آن‌هم در شرایطی که انتظار می‌رفت بعد از تاریخ‌سازی بر توآذر شاهد استقبال هر چه بیشتر بانوان از این رشته باشیم، اما شاید حالا باید دست به دعا شویم که با این شرایط، همین نفرت‌ها هم از ادامه مسیر دل‌سرد نشوند.

گزارش یک فزردون حسن

والیبال ایران در یکی از حساس‌ترین و سرنوشته‌سازترین مقاطع زمانی حیات خود با بحران عجیب و غریبی دست و پنجه نرم می‌کند. بحرانی به اسم انتخاب سرمربی تیم ملی، انتخابی که تصمیم‌گیری در دست در خصوص آن می‌تواند ایران را دوباره به همان تیم بزرگ چند سال قبل تبدیل کند و اشتباه در آن ثمره‌ای جز بر خورود والیبال بحران‌زده کشور به نتایجی دره سقوط نخواهد داشت.

اینکه سرمربی آینده تیم ملی والیبال ایرانی باشد یا خارجی هم امروز مزید بر علت شده و درحالی‌که تصور همگانی بر موفقیت ایران با یک سرمربی بزرگ و کارنامه‌دار خارجی است، اما به نظر می‌رسد فدراسیون والیبال در راستای تصمیم‌گیری‌های منحصر به‌فردی که قبلاً هم داشته روی گزینه ایرانی به جمع بندی رسیده است، یک گزینه که انتیپاش حتماً سروصدای زیادی به راه خواهد انداخت.

لوران تیلی، جانلورنزو بلنجینی، استفان آنتیگا، مارسلو مندز، آندرا آناستازی، ویتال هاین، رنان دالزائو، فیلیپ بلین، و لادیمیر آکئو، خاویر ویر، رادوستین استیوچف، آنجلو لورنزی، روبرتو پیاتزا و چند نام دیگر گزینه‌های خارجی فدراسیون والیبال برای جانشینی پهبروز عطایی بودند، اما حالا شنیده می‌شود که تمام این گزینه‌ها با دایل مختلف کنار گذاشته شده‌اند تا هدایت تیم ملی والیبال ایران به یک چهره معروف سپرده شود «سعید معروف».

احترام می‌خواهم، نه پاداش

وحید نوری رفتار هیئت ورزش نایبانیان و کم‌بینانیان استان تهران را غیرمنطقی خواند. قهرمان جودوی بازی‌های پارا آسیایی هانگژو در گفت‌وگو با ایسنا عنوان کرد در مراسم بدرقه دعوت نشده است: «با وجود اینکه یکی از پرافتخارترین ورزشکاران استان تهران در رشته جودو هستم، اما نه در مراسم بدرقه دعوت‌گردند و نه زمانی که طلای پارا آسیایی را گرفتم کسی تبریک گفت، روغنی، رئیس هیئت نایبانیان و کم‌بینانیان استان به خاطر اختلافی که با رئیس فدراسیون دارد، گفت به دلیل اینکه در مسابقات قهرمانی کشور حضور نداشتی از نظر من ورزشکار استان تهران نیستی! وقتی سرمربی تیم ملی می‌خواهد به دلیل جلوگیری از مصدومیت در قهرمانی کشور شرکت نکنم از بقیه توقعی نیست. به دنبال پاداش از هیئت استان تهران یا خود اداره کل ورزش و جوانان استان تهران نیستم، بلکه دوست دارم فقط به من احترام بگذارند.»

رئیس خبر

محمدرضا حاج یوسف‌زاده، سرمربی تیم ملی جودوی کم‌بینانیان و نایبانیان دلخوار است که چرا کسی متوجه قهرمانی تیم او در جهان نشد، اما داستان دو جودوکار اخراجی از دهکده

ورزش‌شیر

سرویس ورزشی، ۶۰۸۵۳۲۰۹

یکشنبه ۱۴ آبان ۱۴۰۲ • ۲۰ ربیع‌الثانی ۱۴۴۵

۱۳ جوان

روزنامه جوان | شماره ۶۸۸۹

این میدان، میدان کاپیتان نیست

والیبال متخصص می‌خواهد نه «معروف»!

چنین اظهار نظری جز آنکه هندهواند گذاشتن زیر بغل سعید معروف باشد چیز دیگری نیست، چون همه می‌دانیم والیبال ایران امروز در چه اوضاعی قرار دارد و چگونه در بدترین شرایط ممکن باید خود را برای مسابقات کسب سهمیه المپیک آماده کند، مسابقاتی که حتی اگر یک مربی باتجربه و کارنامه‌دار، چه ایرانی و چه خارجی هم هدایت ایران را برای شرکت در آن بر عهده بگیرد، معلوم نیست نتیجه مطلوب کسب شود، چه برسد به اینکه سعید معروف بدون کوچک‌ترین تجربه مربیگری در قامت سرمربی ایران در مسابقات حاضر شود.

تفاوت بازیکن بزرگ با مربی بزرگ

بسیاری از کارشناسان داخلی و بیخکسوزان والیبال کشور بر این عقیده‌اند که فدراسیون با انتخاب سعید معروف به عنوان سرمربی تیم ملی عملاً او را می‌سوزاند. سعید معروف به عنوان یک بازیکن تأثیر گذار و کاپیتان مشهور در تیم ملی چهره‌ای تکرار نشدنی محسوب می‌شود، اما بحث مربیگری داخلی آورده است و بسرای اینکه سرمربی تیم ملی با تمام توان در خدمت این تیم باشد روی گزینه‌هایی که در لیگ برتر مربیگری می‌کنند هم خط قرمز کشیده و در نهایت به نام سعید معروف رسیده است، اما اگر دلیل این کار هم کمیو‌دهای مالی باشد فدراسیون و شخص محمدرضا داورزنی بهتر است در جای درزن این مشکل با انتخاب نادرست با کمی صرفه‌جویی و سرمایه‌گذاری بیشتر انتخابی درست برای تیم ملی داشته باشند.

شاید بتوان اینگونه نتیجه‌گیری کرد که فدراسیون والیبال به سبب مشکلات مالی روی به گزینه‌های داخلی آورده است و بسرای اینکه سرمربی تیم ملی با تمام توان در خدمت این تیم باشد روی گزینه‌هایی که در لیگ برتر مربیگری می‌کنند هم خط قرمز کشیده و در نهایت به نام سعید معروف رسیده است، اما اگر دلیل این کار هم کمیو‌دهای مالی باشد فدراسیون و شخص محمدرضا داورزنی بهتر است در جای درزن این مشکل با انتخاب نادرست با کمی صرفه‌جویی و سرمایه‌گذاری بیشتر انتخابی درست برای تیم ملی داشته باشند.

گفتند خودت پیگیر استخدامت باش!

چهره

امان‌الله پایی از مسئولان استان خوزستان خواست که برای رسیدن به مدال پارالمپیک از او حمایت کنند. دوومیدانی‌کار ایرانی در بازی‌های پارا آسیایی هانگژو دو مدال طلا برای کشورمان به از مغسان آورد. اما پایی همچنان منتظر است وعده‌های داده شده عملی شود. قهرمان بازی‌های پارا آسیایی در گفت‌وگو با ایسنا از بی‌توجهی‌ها گلایه کرد: «در هانگژو با آسیب‌دیدگی رفاقت کردم و به مدال طلا رسیدم. بعد از مدال آوری که در هانگژو داشتم یک مسئول از شهر اندیمشک هم به خانه ما نیامد. مسئولان پیش از مسابقات پارالمپیک توکیو و جهانی به من قول دادند مشکل اشتغال مرا حل کنند. من حتی سهمیه پارالمپیک پاریس را هم گرفته‌ام. در گفت‌وگویی که با مسئولان استان خوزستان داشتم به من گفتند خودت پیگیر استخدامت باش!

در واقع از من می‌خواهند هم مدال بیابوم و هم خودم پیگیر استخدامم باشم. به نظر خان چطور می‌شود که هم تمرین کنم و مدال بیابوم و هم به این اداره اشتغالم باشم. یکی از شانس‌های مدال در پارالمپیک پاریس هستم. واقعاً از مسئولان استان خوزستان انتظار دارم اگر بار دیگر مدال می‌خواهند به من توجه ویژه داشته باشند. در اندیمشک حتی یک سکوی پرتاب هم ندارم.»

بازی‌های پارا آسیایی را همه به شکلی گسترده بخش کردند و پیگیرش بودند. گله‌او، بی‌راه هم نیست، خصوصاً که مانند تک‌تک جودوکاران برای کسب موفقیت‌ها و قهرمانی‌های رقم‌پذیرفتن حضور در پارانیز سخت بود، اما نوری

قاب ابراز انزجار «فرزندان ایران» از استکبار

جامعه ورزش با حضور در راهپیمایی ۱۳ آبان، این یوم‌الله را گرامی داشت. مثل همیشه خانواده ورزش در کنار مردم حاضر بود و از قافله استکبارستیزی جانماند. روز گذشته ورزشی‌ها، به‌ویژه ورزشکاران جانباز و توان‌یاب کشورمان با حضور در راهپیمایی روز ملی مبارزه با استکبار جهانی، بار دیگر انزجار خود را از جبهه استکبار اعلام کردند. در این مراسم کارکنان فدراسیون جانبازان و توان‌یابان به همراه ورزشکاران پارادومیدانسی و پاراورن‌به‌داری در مقابل لانه جاسوسی حضور یافتند و از ملت مظلوم فلسطین حمایت کردند. فریاد مرگ بر اسرائیل و مرگ بر ام‌ریکا در این مراسم طنین‌انداز شد.

شیدا نوروزی

در باد دومی آسیا نخواستیم

نایب‌قهرمانی بازی‌های پارا آسیایی موفقیتی تاریخی بود که تلاش ورزشکاران و برنامه‌ریزی مسئولان حاصل شد. از آنجا که حفظ و تکرار موفقیت سخت‌تر از به دست آوردن آن است، به هیچ‌وجه نباید در باد افتخار بخوابیم و از آینده غافل شویم.

زمان به سرعت سبزی می‌شود و کشورهایی که ضعیف‌تر از حد انتظار خود ظاهر شده‌اند از هم‌اکنون تلاش خود را برای جبران نتیجه در دوره بعدی آغاز کرده‌اند. این ذات ورزش حرفه‌ای است و از دست دادن فرصت‌ها جای در این حوزه ندارد، به همین خاطر است که ما هم نباید دست روی دست بگذاریم. برنامه‌ریزی و حمایت از ورزشکاران جانباز و توان‌یاب، دو فاکتوری است که اگر از آنها غافل شویم سه سال دیگر حسرتش را خواهیم خورد، حسرتی که البته فایده‌ای ندارد.

درخشش در پارا آسیایی هانگژو درست زمانی محقق شد که کاروان ما در بازی‌های آسیایی عملکرد ضعیفی داشت و ا رفتی چند پله‌ای را در قاره کهن تجربه کرد. در چنین شرایطی و با سنگین‌گری‌هایی که صورت گرفت، بهترین‌های ورزش جانبازان و توان‌یابان برای کسب حداکثری مدال راهی چین شدند و بهترین نتیجه نیز به دست آمد. ورزشکاران ایران به‌رغم دست‌نخستی‌ها و کمیو‌دهای تمام‌وقت‌نگیندن و تا آخرین لحظه نیت دست از رقابت بر نداشتند. پیشی گرفتن از ژاپن و کنار زدن این رقیب جدی را مدیون مدال اورانی هستیم که هنوز چشم‌انتظار حمایت مسئولان هستند. روزی نیست که یکی از این مدال‌آوران مصاحبه‌کننده هم که چیزی شبیه به رویاست. با رویه‌ای که مدبران در نداشته باشند. آنها که قبل از بازی‌ها وعده‌های بزرگ داده بودند، حتی برای یک تیریک خشک و خالی نیز به پچه‌های پارا آسیایی رنگ نزنند میبشش‌شان هم که چیزی شبیه به رویاست. با رویه‌ای که مدبران در پیش گرفته‌اند، نه تنها رویای اشتغال ورزشکاران جانباز و توان‌یاب محقق نخواهد شد، بلکه برای ادامه دادن به ورزش قهرمانی باید هزینه

و مشقت‌ها را به جان بخرند.

دومی آسیا بدون انگیزه و عزم جزم ورزشکاران حاصل نمی‌شد. حال که این موفقیت بزرگ به دست آمده نباید آن را به احتی از دست بدهیم. پیش‌تر تأکید کرده بودیم که حریفان برای گرفتن جایگاه ما و سبقت گرفتن از ما لحظه‌ای تعلل نخواهند کرد. در نتیجه ما نیز باید همین رویه را در دستور کار قرار دهیم و به سرعت برنامه‌هایمان را برای بازی‌های ۲۰۲۶ مشخص کنیم. در هانگژو ورزشکاران ما ثابت کردند توانایی کسب بهترین نتایج، خورش‌نگ‌ترین مدال‌ها و رسیدن به قله را دارند، ولی حالا که به ایران برگشته‌اند با کوهی از بی‌انگیزگی، بی‌توجهی و سرخوردگی مواجه شده‌اند. کمیته ملی پارالمپیک به همان اندازه که باید به تکرار موفقیت در بازی‌های پارا آسیایی ناگوایی در این توجیه کند، به همان اندازه با حتی بیشتر باید متوجه نیازها و برآورده کردن انتظارات ورزشکاران حوزه خود باشد. در مسیر پشت‌سر گذاشتن حریفان هم بعد جفنی به نظر گرفته شود و هم بعد روحی و روانی ورزشکاران. متأسفانه ورزشکاران پارالمپیکي نه‌تنها حمایتی از مسئولان استان‌های خود نمی‌بینند، بلکه امکانات ابتدایی هم برای تمرین و حفظ آمادگی ندارند! فدراسیون جانبازان و توان‌یابان، ادارات کل استان‌ها و هیئت‌ها نیز باید برای حل مشکلات موجود وارد عمل شوند و در انجام وظایف خود کوتاهی نکنند. اگر واقعاً اعتبار ورزش کشور برایتان اولویت دارد و به تکرار موفقیت هانگژو در ناگويا می‌اندیشید بهانه‌ناویرد، به وعده‌هایی که داده‌اید عمل کنید و دل مدال‌آوران را تشکینید. چطور می‌بینید و می‌شنوید که فلان ورزشکار خرج تمرین، مربی و ماساژور را از جیبش پرداخت می‌کند، ولی قدمی برای کمک به او بر نمی‌دارد! درحالی‌که این وظیفه شمامت، ورزشکار ما به خاطر علم قلی و عشق به وطن در گمنامی و سکوت تمرین می‌کند و شما پز مدالتش را می‌دهید.

در انتظار پرداخت تمام بوجه

مهرداد علیقار دانشی، رئیس فدراسیون تنیس روی میز ابراز امیدواری کرد هرچه زودتر تمام بوجه این فدراسیون پرداخت شود: «تاکنون حدود ۵۰ درصد بوجه‌ها گرفته‌ایم و حالا قول‌هایی داده‌اند که با توجه به عملکرد خوب در بازی‌های آسیایی بقیه بوجه قبل از مسابقات جهانی پرداخت شود. امیدواریم این اتفاق بیفتد تا بتوانیم پشتیبانی خوبی از بچه‌ها داشته باشیم.»

۲ بازی دوستانه برای تیم فوتبال بانوان

تیم فوتبال بانوان در پنجره بازی‌های ملی (فیفا‌دی) ماه آینده دو دیدار دوستانه مقابل تیم ملی بانوان اردن برگزار خواهد کرد. به همین منظور تیم‌ملی کشورمان برای انجام این دو دیدار دوستانه ۹ آذرماه عازم اردن خواهد شد. دیدار اول دوم دسامبر (شنبه ۱۱ آذر) و دیدار دوم پنجم دسامبر (سه‌شنبه ۱۴ آذر) در شهر امان برگزار می‌شود.